

ข้อมูลการลงทุน

ระเบียบการลงทุนขั้นพื้นฐานและผลประโยชน์ เช่น การทำงานของหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนกฎหมายการลงทุน
ต่างชาติ รูปแบบและมาตรการลงทุน และขั้นตอนการขอใบอนุญาตต่างๆ

กฎระเบียบด้านการลงทุนในอินโดนีเซีย

การถือหุ้นของต่างชาติ

อินโดนีเซียปรับปรุงกฎระเบียบว่าด้วยเงื่อนไขในการลงทุนสำหรับชาวต่างชาติ (Negative Investment List) ฉบับที่ ๓๙/๒๐๑๔ โดยเริ่มบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๐๑๔ โดยเป็นการปรับปรุงเพื่อเพิ่มประเภทธุรกิจที่เอื้อต่อการลงทุนของชาวต่างชาติมากขึ้น โดยสอดคล้องกับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๐๑๕ เช่นกัน

ประเภทธุรกิจที่อยู่ภายใต้กฎระเบียบฉบับใหม่ แบ่งออกเป็น

๑. ธุรกิจที่ห้ามต่างชาติลงทุน (เอกสารแนบท้าย ๑ ของกฎระเบียบฉบับที่ ๓๙/๒๐๑๔)
๒. ธุรกิจที่มีข้อจำกัดการลงทุนของต่างชาติ ด้วยเหตุผลเพื่อปกป้องอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อมและสหกรณ์ หรือเป็นธุรกิจที่จำกัดการถือครองหุ้น หรือเป็นธุรกิจที่ต้องมีการร่วมทุน หรือเป็นธุรกิจที่มีข้อจำกัดในสถานที่ตั้ง หรือเป็นธุรกิจที่ต้องได้รับใบอนุญาต (เอกสารแนบท้าย ๒ ของกฎระเบียบฉบับที่ ๓๙/๒๐๑๔)
๓. ธุรกิจที่นอกเหนือจากธุรกิจที่อยู่ในเอกสารแนบท้าย ๑ และ ๒ ของกฎระเบียบฉบับที่ ๓๙/๒๐๑๔

สำหรับธุรกิจที่ห้ามต่างชาติลงทุน มีการแก้ไขเพียงเล็กน้อย เช่น ธุรกิจประเภทให้บริการ ทดสอบรถยนต์ เปิดให้ต่างชาติลงทุนได้ แต่สำหรับธุรกิจที่มีข้อจำกัดการลงทุนของต่างชาติ นั้น มีการแก้ไขหลายประการในเรื่องการเพิ่มและการลดการถือครองหุ้นของ นักลงทุนต่างชาติในธุรกิจหลายประเภท และมีธุรกิจประเภทใหม่ที่เปิดให้ต่างชาติ เข้าถือครองหุ้นได้ โดยสรุปได้ดังนี้

ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร

ธุรกิจประเภทปลูกพืชไร่ (ข้าว, ข้าวโพด, ถั่วเหลือง, ถั่ว, เป็นต้น) หากเพาะปลูกในพื้นที่มากกว่า ๒๕ เฮกเตอร์ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๔๙%

ธุรกิจประเภทพืชสวน ตั้งแต่การเพาะเมล็ด เพาะปลูก การแปรรูป การทำวิจัยเพื่อทดสอบคุณภาพ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการให้บริการอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับพืชสวน นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๓๐%

ธุรกิจด้านพลังงานและเหมืองแร่

ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างเพื่อการผลิตน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ เช่นการก่อสร้างแท่นขุดเจาะ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๗๕% และหากเป็นการก่อสร้างถึงบรรจุก๊าซทรงกลมและการติดตั้งท่อส่งก๊าซในทะเล นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๔๙%

ธุรกิจสำรวจน้ำมันและก๊าซ ธรณีวิทยา ธรณีฟิสิกส์ และ ความร้อนใต้โลก นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๔๙%

ธุรกิจขุดเจาะน้ำมันและก๊าซบนพื้นดิน นักลงทุนต่างชาติไม่สามารถลงทุนได้อีกต่อไป แต่ธุรกิจขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเล นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๗๕%

ธุรกิจโรงไฟฟ้าขนาดเล็ก (๑-๑๐ MW) นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๔๙% ขณะที่ธุรกิจโรงไฟฟ้าที่ผลิตได้มากกว่า ๑๐MW นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๙๕% อย่างไรก็ดี ตามโครงการ Public Private Partnership ระหว่างการให้สัมปทาน นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้เต็ม ๑๐๐%

ธุรกิจด้านสาธารณูปโภค

ธุรกิจจัดการทิ้งของเสียที่ไม่มีอันตราย นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๙๕%

ธุรกิจด้านการค้า

ธุรกิจสำหรับการจัดจำหน่ายและการกักเก็บสินค้า นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๓๓% ขณะที่ธุรกิจการกักเก็บสินค้าประเภทแช่เย็นบนเกาะสุมาตรา ซาวา และบาห์ลี นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๓๓% แต่หากบนเกาะกาลิมันตัน สุราเวสี นูซาเตงการา มาลูกู และปาปัว นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๖๗%

ธุรกิจการสำรวจตลาดเปิดให้ลงทุนสำหรับนักลงทุนในประเทศ ๑๐๐% หรือนักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๕๑%

ธุรกิจซื้อขายสินค้าอุปโภคบริโภคล่วงหน้า นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๙๕%

ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว

ธุรกิจให้บริการท่องเที่ยว นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๔๙% และอาจมากถึง ๕๑% หากร่วมทุนกับบริษัทขนาดกลางหรือขนาดย่อมและสหกรณ์

ธุรกิจโรงแรมที่ยังไม่มีการจัดอันดับ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๕๑% ขณะที่ธุรกิจโมเต็ล นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๔๙% และอาจมากถึง ๕๑% หากร่วมทุนกับบริษัทขนาดกลางหรือขนาดย่อมและสหกรณ์ นอกจากนี้ หากเป็นนักลงทุนจากประเทศในกลุ่มอาเซียนสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๗๐%

ธุรกิจให้ความบันเทิง โดยเฉพาะสนามกอล์ฟ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๔๙% และอาจมากถึง ๕๑% หากร่วมทุนกับบริษัทขนาดกลางหรือขนาดย่อมและสหกรณ์ นอกจากนี้ หากเป็นนักลงทุนจากประเทศในกลุ่มอาเซียนสามารถลงทุนได้ ๑๐๐%

ธุรกิจส่งเสริมการขายให้กับภาพยนตร์ โฆษณา ไปสเตอร์ ภาพถ่าย แบนเนอร์ ใบปลิว ฯลฯ นักลงทุนจากประเทศในกลุ่มอาเซียนสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๕๑%

ธุรกิจด้านการขนส่ง

ธุรกิจการให้บริการท่าเรือ (docks, buildings, tugboat services, container terminal, liquid bulk terminal, dry bulk terminal, ro-ro (roll-on, roll-off) vessel terminal) นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๙๕% หากเป็นการลงทุนที่ทำผ่านโครงการ PPP ระหว่างการให้สัมปทาน

ธุรกิจให้บริการตรวจสอบรถยนต์ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๔๙%

ธุรกิจก่อสร้างอาคารผู้โดยสารและอาคารคลังสินค้า นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๔๙% โดยต้องขอใบอนุญาตจากระทรวงการขนส่ง

ธุรกิจการขนส่งหลายรูปแบบ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๔๙%

ธุรกิจด้านการสื่อสาร

ธุรกิจการให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคม โดยเฉพาะ fixed network นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๖๕%

ธุรกิจให้บริการโทรคมนาคมสำหรับ content services (ring tones, premium short message, etc.) และ call center หรือบริการเสริมอื่นๆ และ data services และ internet services นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๔๙%

ธุรกิจให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมร่วมกับให้บริการโทรคมนาคม นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๖๕%

ธุรกิจ private broadcasting and subscribed broadcaster จำกัดสำหรับการลงทุนในประเทศ แต่นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๒๐% หากเพื่อเป็นการพัฒนาธุรกิจเท่านั้น

ธุรกิจด้านการเงิน

ธุรกิจประเภท venture capital นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๘๕%

ธุรกิจด้านสุขภาพ

ธุรกิจยา ทั้งที่หาวัตถุดิบเพื่อการผลิต และธุรกิจผลิตยา นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๘๕%

ธุรกิจโรงพยาบาล คลินิก ให้บริการทำฟัน นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๖๗% แต่หากเป็นนักลงทุนจากประเทศในกลุ่มอาเซียนสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๗๐% โดยสามารถทำธุรกิจได้ในเขตอินโดนีเซียตะวันออก ยกเว้น Makassar และ Manado

ธุรกิจให้บริการพยาบาล นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๔๙% แต่หากเป็น Makassar และ Manado นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๕๑% นอกจากนั้น หากเป็นเขตอินโดนีเซียตะวันออก นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน ๗๐%

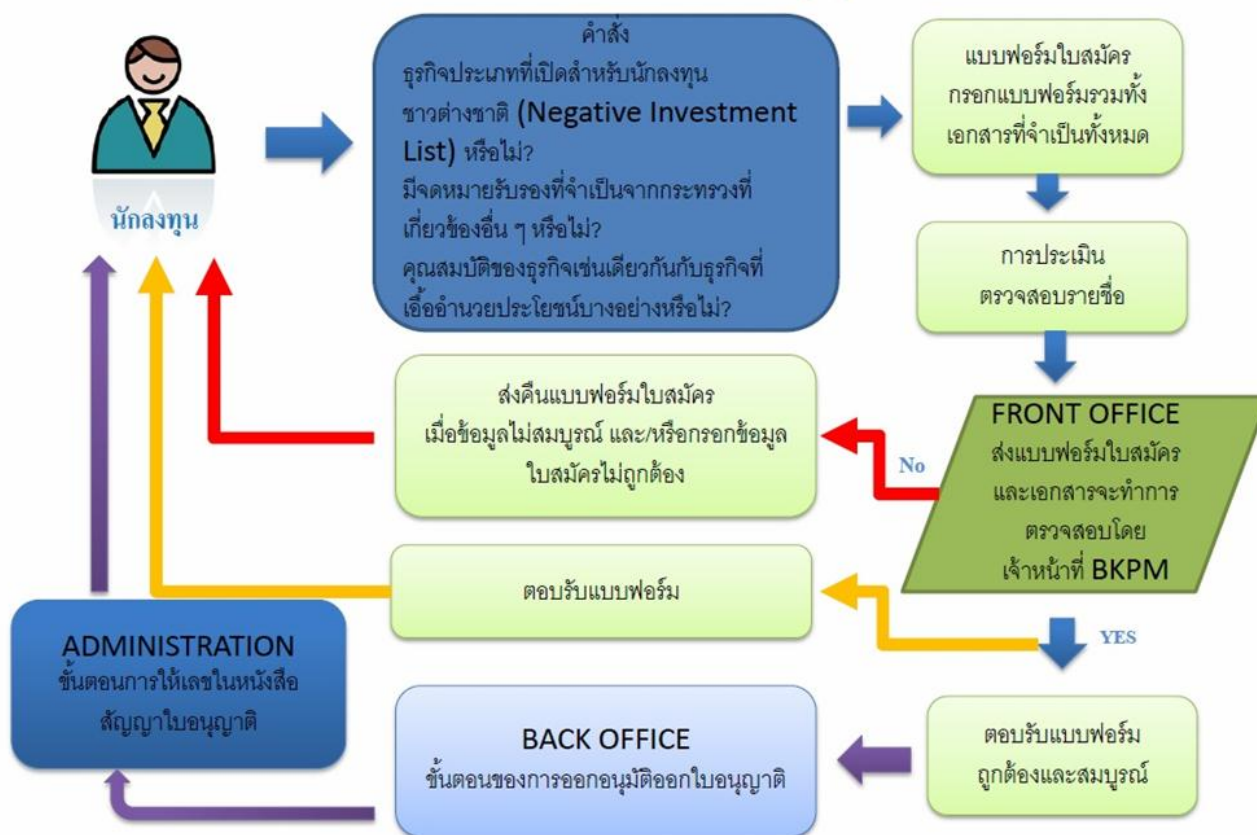
การขอใบอนุญาต

เมื่อโครงการผ่านการรับรองจาก BKPM ในเบื้องต้นแล้ว BKPM จะออกเอกสารรับรองการลงทุนให้ซึ่งอนุญาตให้ทำการก่อตั้งบริษัทได้ จนกว่าจะได้รับการรับรองสถานะทางกฎหมายจาก MOLHR และได้รับการจดทะเบียนบริษัทกับ MOT หากบริษัท PMA ได้รับการจัดตั้งแล้ว นักลงทุนต้องทำการร้องขอใบอนุญาตหลัก (Principle License) จาก BKPM (สำหรับบริษัทที่ตั้งเพื่อทำการผลิต) หรือใบอนุญาตประกอบธุรกิจถาวร (Permanent Business License) (สำหรับบริษัทที่ตั้งเพื่อให้บริการ) โดยใบอนุญาตนี้จะช่วยให้บริษัทสามารถนำไปใช้ประกอบการร้องขอใบอนุญาตอื่นๆ ต่อไป เช่น ใบอนุญาตนำเข้า ใบอนุญาตตั้งโรงงาน ใบอนุญาตทำงานสำหรับต่างชาติ เป็นต้น ทั้งนี้ ใบอนุญาตหลักมีระยะเวลาประมาณ ๕ ปีแต่สามารถต่ออายุได้

ขั้นตอนการขอใบอนุญาตลงทุนจาก BKPM

No	License	SOP
๑	Investment Registration	๑ day
๒	Principal License	๓ days
๓	Representative Office	๕ days
๔	Permanent License	๗ days
๕	Producer Importer Identity Number	๔ days
๖	Import Duty Exemption Approval	๗ days
	- Capital Goods - Raw Materials for ๒ years operation	

ขั้นตอนการขอใบอนุญาต

เอกสารที่ต้องแนบในการยื่นใบสมัคร

- หนังสือรับรองจากประเทศที่เกี่ยวข้องหรือหนังสือที่ออกโดยสถานเอกอัครราชทูต/ สำนักงานตัวแทนที่เกี่ยวข้องในประเทศอื่น โดนีเซีย กรณีที่ผู้สมัครเป็นรัฐบาลจากประเทศอื่น
- สำเนาหนังสือเดินทางที่ถูกต้องตามกฎหมาย กรณีที่ผู้สมัครเป็นบุคคลต่างชาติ
- สำเนาข้อบังคับของสมาคมของบริษัทเป็นภาษาอังกฤษหรือแปลเป็นภาษาอิน โดนีเซียจากผู้แปลที่เชื่อถือได้ กรณีผู้สมัครเป็นบริษัทต่างชาติ
- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (KTP) กรณีที่ผู้สมัครเป็นชาวอิน โดนีเซียน
- สำเนาข้อบังคับในการจัดตั้งบริษัทและการแก้ไขใด ๆ และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกฎหมายและสิทธิมนุษยชน กรณีที่ผู้สมัครเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งภายใต้กฎหมายของสาธารณรัฐอิน โดนีเซีย
- สำเนาเลขประจำตัวผู้เสียภาษี (NPWP) ของผู้สมัครทั้งบุคคลธรรมดาและบริษัท ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของสาธารณรัฐอิน โดนีเซีย
- ใบสมัครนี้จะต้องถูกต้องและลงนามรับรองด้วยอากรแสตมป์ โดยผู้สมัครทั้งหมด (ถ้าบริษัทที่ไม่ได้อยู่ในรูปแบบบริษัท) หรือตามที่คณะกรรมการของบริษัท (ถ้าบริษัทอยู่ในรูปแบบบริษัท) แนบมากับหนังสือมอบอำนาจที่มีอากรแสตมป์จากผู้มีอำนาจลงนาม และ/หรือยื่นใบสมัครถ้าผู้สมัครเป็นตัวแทนจากบริษัทอื่น (บทบัญญัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจอย่างเคร่งครัดในบทบัญญัตินี้ ฉบับที่ 63)